

Elköltözött az Örkény Színház

Ideiglenesen elhagyta Madách téri otthonát az Örkény Színház. A felújítási munkák miatt 2017. április 1-től évad végéig a Városmajori Szabadtéri Színpadra költözött a teljes repertoárral együtt.

Ahogy Mácsai Pál igazgató fogalmazott: az önkormányzat végre megítélte a Város Legborzalmasabb Nézőterének felújítására a szükséges összeget, úgyhogy az Örkény Színház áprilisban nekifogott a minden előadást végignyikorgó, kényelmetlen széksorok kicserélésének. „Mindig úgy gondoltam, előadásainkra nézve az a legnagyobb dicséret, hogy a mi nézőtéri székeinken ülve is végignézik őket” – mondta.

Odabent átalakítások kezdődnek, teljesen felújítják a romos nézőteret is. Rendbehozzák az akusztikát, javítanak a láthatóságon, és végre lecserélik a székeket.

A munkálatok ideje alatt – az évad végéig – a társulat a Városmajorban felállított sátorban folytatja a munkát. A Szabadtéri Színpad nézőtere fölé fűthető sátrat építettek, ahol majdnem az egész repertoárt el tudják játszani. Gondoskodtak büféről, ruhatárról, mosdókról, és ugyanazzal a játékedvvel várják a nézőket, mint a Madách téren.

„Azért ez egy nagy kaland: osztozzon velünk a táborozás élményében!” – hívják nézőiket.

-SZJI-

A tragika és az ezermester

Emlékséták a XIX. század nagyjainak tiszteletére

A Nemzeti Színház két legendás alapító tagjára is emlékeztek ez év tavaszán a magyar színháztörténet mellett elkötelezett kutatók és érdeklődők.

Idén ünnepeljük Jókainé Laborfalvi Róza születésének bicentenáriumát: a magyar színháztörténet legendás tragikája 1817. április 8-án született Miskolcon, Benke Judit néven. E jeles évfordulón jubileumi sétát szerveztek szülővárosának színházbarátai, amely során felkeresték Jókainé emlékhelyeit a belvárosban. A rendezvény a színházi parkban kezdődött, ahol 2010 óta Szanyi Borbála mellszobra állít emléket a Nemzeti Színház első jelentős tragikájának. A szülőháznál (16 éves koráig otthonánál), az egykori leányintézet mellett elhelyezett márványtábla hirdeti a művészpár házasszeretettől vezérelt működését. A színésznő főszereplésével s az író verses köszöntőjével 1857-ben nyitották meg Miskolc második, ma is álló közsínházát, melynek falán Varga Éva szobrászművész plakettje is a házaspár nagysága előtt tiszteleg. A sétát Mikita Gábor színháztörténész vezette, a rendezvényen miskolci középiskolás diákok működtek közre, akik többek között a Jókai házaspár vallomásaiból olvastak fel. A program végén a színházmúzeumban Hegedűs Gábor tárlatvezető tartott rendhagyó tárlatvezetést, bemutatva a művésznő jeles kortársait – köztük a Jókai bujdosását megszerző Telepi Györgyöt, akire a hónap végén egy másik programmal emlékeztek:

► Megemlékezés a színházi parkban...

► ...és a Déryné utcai Jókai-emléktáblánál

Másfél évtizedes hagyomány, hogy a György napjához közel eső vasárnapon Telepi-emléknapot szerveznek Tardon, ahol a kiváló scenikus nyugszik. A kialakult szokás szerint a leszármazottak, a miskolci Herman Ottó Múzeum munkatársai, a színházi hagyományokat ápoló Miskolci Thália Kör képviselői és a község lakosai először együtt koszorúzták meg a művész sír-

emlékét, majd egykori lakóházánál, a mai polgármesteri hivatalnál újabb koszorúzással, ezt követően szakmai beszélgetéssel folytatódott a rendezvény. Ezek az emléknapok is jelentősen hozzájárultak ahhoz, hogy a magyar színház elfeledett „ezermesterének” pályájáról, életútjáról mind több ismerettel rendelkezünk. Az emléknapokon évről évre részt veszünk úgy gondolják, hogy fontos és gazdag életpályáról van szó, amely megérdemli a figyelmet, hiszen, ahogy Erdődi Jenő jellemezte: „Valóságos gyöngye volt a színtársulatoknak mint festő, díszítő, gépész, építész, kellékes, tűz-, fény- és árnyjátékos. A budai korszakban ő csinálta azokat a pompás látványosságokat, úgyszólván a semmiből, amelyekhez tódult a közönség. Az ő agyából került ki a pesti színház első és második terve [...], egyike a legjobb fordítóknak és színműriroknak.”

DOBOS KLÁRA

► Telepi György síremléke Tardon